Dane aktualne na dzień: 16-11-2026 02:00

Link do produktu: https://www.akwareks.pl/akarka-czerwonobrzucha-wisniowa-laetacara-dorsigera-p-880.html

Akarka czerwonobrzucha (wiśniowa) - Laetacara dorsigera

Cena	**22,00 zł**
Dostępność	**Na zamówienie**
Czas wysyłki	**48 godzin**

Opis produktu

Akarka czerwonobrzucha (wiśniowa) - Laetacara dorsigera

Laetacara dorsigera – pielęgniczka czerwonopiersna z Ameryki Południowej

Opis gatunku
Laetacara dorsigera, znana w Polsce jako pielęgniczka czerwonopiersna, to niewielki, spokojny gatunek z rodziny pielęgnicowatych (Cichlidae). Ryba ta pochodzi z Ameryki Południowej i ceniona jest za swoje łagodne usposobienie, ciekawe zachowania i przepiękne ubarwienie, które szczególnie intensywne staje się w okresie godowym. Dorasta do 6–8 cm długości, dzięki czemu świetnie nadaje się do średnich akwariów towarzyskich.

Występowanie i środowisko naturalne
Laetacara dorsigera występuje naturalnie w Paragwaju, Brazylii i Boliwii, głównie w dorzeczu rzek Paragwaju i Parany. Zasiedla spokojne odcinki rzek, zalewiska i płytkie dopływy o miękkiej, lekko kwaśnej wodzie. Dno zwykle pokryte jest liśćmi, korzeniami i piaskiem, co zapewnia rybom liczne kryjówki.

Wygląd i dymorfizm płciowy
Ciało Laetacara dorsigera jest owalne, lekko spłaszczone bocznie. Ubarwienie zależy od nastroju – podstawowy kolor to oliwkowożółty z metalicznym połyskiem, a w okresie rozrodu brzuch oraz płetwy przybierają intensywnie czerwone i pomarańczowe odcienie. Samce są większe i mają bardziej wydłużone płetwy, natomiast samice są mniejsze, o nieco delikatniejszych barwach.

Warunki w akwarium
Gatunek ten najlepiej czuje się w akwarium o pojemności od 80 litrów wzwyż.

Optymalne parametry wody:
Temperatura: 24–28°C
pH: 6,0–7,2
Twardość: 3–15°dGH
W akwarium warto umieścić korzenie, kamienie, rośliny i liście, które stworzą naturalne kryjówki. Miękkie, piaszczyste podłoże pozwala rybom naturalnie przekopywać dno. Oświetlenie najlepiej umiarkowane lub przytłumione, z lekko brunatnym zabarwieniem wody (np. od garbników z szyszek olchy lub liści ketapangu).

Zachowanie i usposobienie
Laetacara dorsigera to spokojna pielęgniczka, idealna do akwariów towarzyskich. Dobrze dogaduje się z małymi kąsaczami, kiryskami czy otoskami. Poza okresem tarła nie jest terytorialna i rzadko wykazuje agresję. Tworzy dobrane pary i wykazuje ciekłe zachowania opiekuńcze wobec narybku.
Rozmnażanie
Rozmnażanie Laetacara dorsigera jest możliwe w domowych warunkach. Tarło odbywa się na płaskich kamieniach lub szerokich liściach. Samica składa 100–200 jaj, które są pilnowane przez oboje rodziców. Po 2–3 dniach następuje wylęg, a po kolejnych 5–7 dniach młode zaczynają samodzielnie pływać. Rodzice troskliwie się nimi opiekują, co jest niezwykle interesujące do obserwacji.

Żywienie
To gatunek wszystkożerny – w naturze żywi się drobnymi bezkręgowcami, larwami owadów i materiałem roślinnym. W akwarium chętnie przyjmuje:

pokarmy mrożone (ochotka, artemia, wodzień), drobny pokarm żywy, dobrej jakości pokarmy suche (granulaty, płatki, mikrogranulat), dodatki roślinne (spirulina, parzone warzywa).
Zróżnicowana dieta wspiera intensywne wybarwienie i dobre zdrowie ryb.

Dlaczego warto hodować Laetacara dorsigera?
Atrakcyjne, zmienne ubarwienie
Łagodne usposobienie
Łatwa adaptacja do warunków akwariowych
Ciekawa opieka nad potomstwem
Idealna do akwarium towarzyskiego

Rozmnażanie Laetacara dorsigera w akwarium
Rozmnażanie Laetacara dorsigera w warunkach akwariowych jest stosunkowo łatwe.
Dobór pary
Najlepiej, gdy para tworzy się naturalnie z grupy młodych osobników. Laetacara dorsigera są monogamiczne – po dobraniu się w pary ryby często pozostają razem przez długi czas.
Warunki do tarła
Aby pobudzić ryby do rozmnażania, warto: podnieść temperaturę do 26–28°C, utrzymać pH ok. 6,0–6,8, a twardość (do 8°dGH), zapewnić spokojne otoczenie bez agresywnych współmieszkańców.
Do tarła niezbędne są płaskie kamienie, korzenie lub szerokie liście roślin, które posłużą jako miejsce do złożenia ikry. Zbiornik hodowlany (min. 60–80 l) powinien mieć słabe oświetlenie i delikatny ruch wody.
Zachowanie w czasie tarła
W okresie godowym obie ryby stają się bardziej aktywne i przybierają intensywne barwy – szczególnie samica, której brzuch i płetwy nabierają czerwono-pomarańczowego odcienia. Samica czyści powierzchnię wybranego kamienia lub liścia, po czym składa od 100 do 250 jaj, które samiec natychmiast zapładnia.

Opieka nad ikrą i narybkiem
Pielęgniczki czerwonopiersne to opiekuńczy rodzice. Samica wachluje ikrę płetwami, zapewniając cyrkulację wody i chroniąc jaja przed pleśnieniem, natomiast samiec broni terytorium przed intruzami.
Wylęg następuje po 2–3 dniach, a po kolejnych 5–7 dniach młode zaczynają samodzielnie pływać. W tym czasie rodzice przenoszą larwy do wcześniej wykopanych w podłożu dołków lub innych bezpiecznych miejsc.

Karmienie narybku
Po rozpoczęciu swobodnego pływania młode można karmić:
naupliusami artemii, mikro-nicieniem (microworm), drobnym pyłem dla narybku pielęgnic, a później rozdrobnionym pokarmem suchym.
Dzięki opiece rodziców i spokojnemu otoczeniu przeżywalność młodych jest bardzo wysoka.

Cechy charakterystyczne rozmnażania
Gatunek nie wymaga dużego akwarium tarliskowego – wystarczy dobrze zaaranżowany zbiornik o pojemności 60–100 litrów.
Tarło może się powtarzać co kilka tygodni.
Rodzice często opiekują się młodymi aż do momentu, gdy te osiągną ok. 1 cm długości.
Agresja wobec innych ryb pojawia się tylko w czasie opieki nad potomstwem.

Podsumowanie
Laetacara dorsigera to spokojna, kolorowa pielęgniczka z Ameryki Południowej, doskonała do towarzyskich zbiorników. Jej przyjazny charakter, piękne barwy i łatwość rozmnażania sprawiają, że jest to gatunek wyjątkowo ceniony przez akwarystów na całym świecie.